

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: C. King

Druga strona postępowania: The Sash Window Workshop Ltd; Richard Dollar

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli istnieje spór między pracownikiem a pracodawcą co do tego, czy pracownik jest uprawniony do corocznego płatnego urlopu na podstawie art. 7 dyrektywy 2003/88, czy zgodnie z prawem Unii, a w szczególności z zasadą skutecznej ochrony prawnej, jest uzależnienie możliwości ustalenia przez pracownika, czy jest uprawniony do wynagrodzenia za czas urlopu, od wykorzystania przez niego uprzednio takiego urlopu?
- 2) Jeśli pracownik nie wykorzystuje w całości lub w części corocznego urlopu, do którego jest uprawniony w danym okresie rozliczeniowym, w którym prawo to powinno zostać wykonane, a uczyniłby to, gdyby nie fakt, że pracodawca odmawia mu zapłaty wynagrodzenia za czas wykorzystanego urlopu, czy pracownik może twierdzić, że został pozbawiony możliwości skorzystania z przysługującego mu prawa do płatnego urlopu, skutkiem czego prawo to przechodzi na kolejne lata aż do momentu, gdy pracownik ma możliwość skorzystania z niego?
- 3) Jeśli prawo to przechodzi na kolejne lata, czy zasada ta obowiązuje bez żadnych ograniczeń czasowych, czy też istnieje określony czas na wykonanie przeniesionego prawa, podobnie jak w przypadku ograniczeń obowiązujących w sytuacji, gdy pracownik nie może skorzystać z prawa do urlopu w danym okresie rozliczeniowym z powodu choroby?
- 4) Czy w braku przepisów ustawowych lub postanowień umownych, które określałyby okres przeniesienia, sąd zobowiązany jest ograniczyć okres przeniesienia, aby zapewnić, że stosowanie rozporządzenia nie będzie stało w sprzeczności z celem leżącym u podstaw art. 7 dyrektywy?
- 5) Jeśli tak, czy okres 18 miesięcy od końca roku urlopowego, w którym urlop został nabyty, nie narusza prawa wynikającego z art. 7 dyrektywy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon (Grecja)
w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Komisja Europejska/Dimos Zagoriou**

(Sprawa C-217/16)

(2016/C 222/09)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja Europejska

Strona pozwana: Dimos Zagoriou

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaki jest charakter aktów Komisji Europejskiej, kiedy wykonuje ona kompetencje wynikające z rozporządzeń nr 2052/1988 ⁽¹⁾, 4253/1988 ⁽²⁾ i 4256/1988 ⁽³⁾, a dokładnie czy te akty Komisji są aktami prawa publicznego prowadzącymi w każdym razie do sporów administracyjnych co do istoty, w szczególności gdy egzekucja skierowana przez Komisję Europejską wobec osoby trzeciej ma za przedmiot wierzytelność prywatną, podczas gdy wierzytelność początkowa, dla odzyskania której wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne, wynika ze stosunku publicznoprawnego, który bierze początek we wspomnianych aktach Komisji Europejskiej, czy też są one aktami prawa prywatnego prowadzącymi do sporów prywatnoprawnych?
- 2) Mając na uwadze, że zgodnie z art. 299 TFUE egzekucja przymusowa aktów Komisji Europejskiej, które nakładają zobowiązania pieniężne na podmioty inne niż państwa członkowskie i stanowią tytuł egzekucyjny, jest regulowana przez przepisy procedury cywilnej obowiązujące w państwie, na terytorium którego ma ona miejsce, i że zgodnie z tym samym artykułem kontrola prawidłowości przeprowadzenia egzekucji podlega właściwości sądów krajowych, jak jest określana właściwość sądów krajowych w przedmiocie sporów wynikających z tej egzekucji, jeżeli zgodnie z prawem krajowym spory te są co do istoty sporami administracyjnymi, to jest innymi słowy jeżeli leżący u ich podstaw stosunek ma charakter publicznoprawny?
- 3) Czy w wypadku egzekucji przymusowej aktów Komisji Europejskiej przyjętych na podstawie rozporządzeń nr 2052/1988, 4253/1988 i 4256/1988 i nakładających zobowiązania pieniężne na podmioty inne niż państwa członkowskie legitymacja bierna osoby, na której spoczywa zobowiązanie, jest określana na podstawie prawa krajowego czy prawa Unii?
- 4) Jeżeli podmiot, na którym spoczywa zobowiązanie pieniężne wynikające z aktu Komisji Europejskiej przyjętego w wykonaniu rozporządzeń 2052/1988, 4253/1988 i 4256/1988, jest przedsiębiorstwem gminnym, które następnie zostało rozwiązane, czy gmina, do której należy to przedsiębiorstwo, jest odpowiedzialna za wykonanie tego zobowiązania pieniężnego wobec Komisji Europejskiej zgodnie ze wspomnianymi wyżej rozporządzeniami?

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1988, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1988, s. 25.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 4 lutego 2016 r. w sprawie T-620/11, GFKL Financial Services AG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 kwietnia 2016 r. przez GFKL Financial Services GmbH, dawniej GFKL Financial Services AG

(Sprawa C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: GFKL Financial Services GmbH, dawniej GFKL Financial Services AG (przedstawiciele: Dr. M Schweda, J. Eggers, Dr. M. Kneblsberger, Dr. F. Loose, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszącej odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (dziewiąta izba) z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie T-620/11 w zakresie, w jakim skarga została w nim oddalona jako bezzasadna, oraz

stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) przyznanej przez Niemcy („KStG, Sanierungsklausel”) ⁽¹⁾;